

במדינה

(המשך מעמוד 48)

באופרה של פאריס כמנהל אדמיניסטרטיבי. מישפטהדיבה שלו התנהל בעצלתיים, אך כאשר הוזמן סוף סוף לאחת הישיבות, הגיע מצרפת הישר לביתה-מישפט. רק אז החליט רווין שהוא מוכן להתנצל בפניה, ואכן בכל העיתונים פורסמה מודעה קטנה של התנצלות.

כשטעם רע נותר בפיו החליט ברקן לחיזור לצרפת ולוותר על עבודה בארץ. **תככים קטנים.** מה קורה עכשיו בי-להקת בת-שבע? היא מנוהלת על-ידי אמירקאים, ביל סטרום, המנהל הכללי של הלהקה, שבעבר ניהל חברה לניקיון בארצות-הברית, הוא גם בעל משרד אמרנות פרטי בתל-אביב, פול סאנאסארדו, המנהל האמנותי של הלהקה הוא אמריקאי ממוצא איטלקי, הובא ארצה על-ידי יושבת-ראש ה-מועצה לתרבות ואמנות, לאה פורת, וגדעון סו, שהיו אז בוועד המנהל של הלהקה. פול הביא ארצה את ידיו דאגלאס גיל-סון כרקדן אורח, וזה נישאר כאן במשך שתי עונות. במשך 14 החודשים הראשונים של ההנהלה הזו, לא הוצגה אף יצירה מקורית ישראלית אחת מעל במת המחול. רקדנים ותיקים וידועים פרשו ממנה. רינה שיינפלד, חמי צפריה, רוג'ר ברייאנס וצבי גוטנהיימר, כולם. רקדנים בעלי רמה מיקצועית גבוהה, עזבו את בת-שבע ומצאו לעצמם במות ריקוד אחרות.

שניים אחרים ממייסדי הלהקה, יאיר ורדי ויעקב שריר, לא הצליחו להתקבל שוב ללהקה, אחרי שהביעו את רצונם לעשות זאת. התככים הקטנים בין אנשי ההנהלה לבין אנשי-הציבור התומכים בלהקה הם רבים. הלהקה ממשיכה בפעילותה, הביקורות קוטלות את התוצאה והרקדנים מסתובבים ממורמרים מבלי שאיש יטה אוון קשבת למה שיש להם לומר.

מישפט

העיקר שיהיה בוזגלו

במקום בוזגלו הבורח

ניסתה המישטרה

דהכנים למעצר

את אחיו

האסיר הבורח, גבריאל בוזגלו, נותר האחרון המשוטט חופשי מבין בורחי כלא רמלה. מכל צוותות המישטרה אשר עסקו בגילויים של הבורחים, נותר הצוות המחפש אחרי בוזגלו, בודד ומתוסכל.

עיקובים ממושכים ומייגעים אחרי בני משפחתו לא נשאו פרי. ימים ולילות עקבו שוטרים מתחלפים בעיקר אחרי אחיו, מרדכי בוזגלו, המתגורר ברעננה, הם הלכו אחריו לכל מקום, אולם לשווא. האסיר הבורח לא התקשר עם מרדכי, ומרדכי לא עשה כל דבר חשוד המצריך בירור.

אולי היה משעמם לצוות המישטרה המעולה, אולי הם היו פשוט חסרי סבלנות ומנוחה באותו ערב בו ראו את מרדכי מתישב עם חברו, יהודה בהלול, על ספסל בגן-ציבורי ברעננה, ליד קול-נוע אורות.

השניים הוציאו סיגריות. הצוות ראה אר-תם ממוללים אותן, מדליקים ושואפים בי-תאווה את העשן לריאותיהם. לידם על הספסל ישב גם נער, כבן 13. כאשר ראו השוטרים את בוזגלו וחברו מוסרים לילד את הסיגריות ומביטים בחיוך כיצד הוא שואף את העשן לקירבו, פקעה סבלנו-תם. הם זינקו על היושבים, הקיפו אותם והיכו מכות נמרצות את יהודה בהלול, אך לשווא חיפשו סיגריה. הם הסתפקו בצוואר בקבוק ושיירי סם, החשוד כחשיש, שנמצא מוטל ליד הספסל, ולקחו את בוזגלו וחברו למעצר.

סיגריה בלי סם. בפגי שופטת השלום בכפר-סבא, חנה שרון, ביקשה המישטרה את מעצרו של השניים באשמת עישון סמים, ובאשמה חמורה יותר של הדחת קטין לעישון-סם. השופטת ראתה במו עי-ניה את סימני המכות שקיבל בהלול מידי השוטרים, ורסר חמדי אף הודה כי ה-עציר קיבל מכות. אולם הוא הסביר כי הדבר נעשה בעת שהתנגד למעצר. השופטת נתנה את צו-המעצר כמבוקש, אך ציוותה כי המישטרה תערוך חקירה בעניין המכות ותגיש את מסקנותיה לבית-המישפט.

כאשר הוגש כתבי-האישום נגד השניים, (המשך בעמוד 70)

שקבוצה בת חמישה פנטומימאים תבטא, במשך 45 שניות, את מהותה של כל אחת מהמדינות שתשתתפה באירוויזיון. יורם בוקר, שהדריך את ארבעת האחרים, יחד עם עזרא דגן, אירית לביא, אורי סנבאום וחנוך גולן, הצליחו ליצור קטעי מעבר נפלאים, אשר גם נציגי איגוד השידור האירופי, שבאו לבחון אותם, גמרו עליהם את ההלל.

אוסטריה: סימון היום בירושלים

אולם העבודה האמיתית והקשה ביותר היתה סביב מאות ואלפי הפרטים הקטנים, שטיפול לקוי בכל אחד מהם יכול להרוס מופע שלם. שתי השמלות שתלבש ירדנה ארזי, במשך המופע, נבחרו בקפדנות על-ידי בית אופנה ישראלי מוכר, לעומת זאת החליפה של דני פאר נתפרה אצל חייט, דווקא ברמאללה.

מישרד התיקשורת הנמצא בעיצומים סרב להתקין טלפונים נוספים בבנייני האר-נה, וכל האירגון הגדול השתמש בטלפון אחד, של הבית, שהועמד לרשות ה-אירוויזיון. 3000 נורות נקנו כדי למלא את מקומן של הנורות העלולות להישרף. מערכת מעמעמי האור, החשובה בכל מופע, ובעיקר במופע מסוג זה, לא השביעה את רצונו של הבמאי, שטען שפעילותה איטית מדי. ביום השישי האחרון נערכה שיחת טלפון ללונדון, ובמוצאי השבת הגיע לגמל התעופה בלוד, מומחה אנגלי למערכות כאלה.

גם באורחים הרבים שיבואו, ובעיקר בי-אותם שרצו להיות מוזמנים ולא הוזמנו, צריך לספל. איש מיוחד, מטעם מטה ה-אירוויזיון, מונה לספל ב-19 השגרירים שהיוו אורחי כבוד במופע, שגרירי כל הארצות המשתתפות באירוויזיון.

הרבה כוסות קפה שחור והרבה בקבוקי ויסקי גוייסו, עוד לפני שהחלו כלל בחזרה האחרונה, כדי להרגיע את הצוות שנמצא

יוון: אלפירה סוקרסט

במתח נפשי. רבים מאלה שהחליטו להק-דיש את השבועיים האחרונים לטיפול בי-אירוויזיון בלבד נאלצו לחלק את זמנם בין שידורי השלום לבין האירוויזיון. מאחורי הקלעים, הוזרח הברק, התנהלה עבודה קשה, ולעיתים אף נערכו מילחמות יהודים, אולם אם ישודר האירוויזיון במלואו, או יירשם הדבר לזכות מעצבי האמיתיים.

מדינת אירופה שתשדרנה את האירוויזיון בשידור ישיר, בצפיית שיא. על רקע צילילי הנעימות של ולדימיר קוסמה צילם צמח מן האוויר את קריית הממשלה, האוניבר-סיטה העברית, מוסיאון ישראל ומישכן הכנסת. משם עברה המצלמה המעופפת של צמח להרהרצל וליד ושם כשהיא עוצרת לשניה על כתובת, מתוך ספר יחזקאל: ברמיך חי!

אחר כך עברה המצלמה להדסה ולכפר הירפה שלידה, עין כרם, ואחר כך אל שתי מפות עתיקות מהמאה ה-16 — מפת ירו-שלים בתוך החומה, משנת 1575, ומפת ירושלים לבי-העולם, משנת 1581. ושוב עלתה המצלמה לאוויר, כשהיא מצלמת את העיר העתיקה ויורדת לתוכה. הכנסיה הרוסית מריה מגדלנה, יד-אבשלום, כנסיית דומינוס פליט, במורד הרה-הזיתים, כנסיית

ישראל: עטרי הללויה

שווייצריה: ביקר ורגן קטע מעבר

כל העמים, בית-הכנסת על שם רבי יוחנן בן זכאי, בלב הרובע היהודי, דגם של בית-המקדש, הכותל המערבי, מיסגד אל-אקסא, כנסיית הקבר, והוויא-דולורוסה. ומשם חזר צמח לירושלים החדשה, כיכר צרפת, ליד ביתו של ראש-הממשלה, מנחם בגין, רחבת הכניסה לאוניברסיטה העב-רית, שיכונים חדשים, דיוקנאות של בני ירושלים, בעיקר עזירות ירושלמיות יפות, והסיום — מגדל דוד.

בעיה נוספת שהיתה לצמח היא בעיית קטעי המעבר. מאחר שרצונו של צמח לנצל את להקת שלום 79 לקטעי המעבר הוכשל על-ידי חנוך חסון, שלו יש קשרים עם המנהל של הלהקה, החליט צמח

(המשך מעמוד 63) לתאריך זה, לא יהיה אירוויזיון. גם טכנאי מישרד התיקשורת וגם טכנאי רשות-השיר דור מודעים להשיבותו של האירוויזיון מבחינת יחסיה-ציבור של ישראל בעולם. אך טכנאי הטלוויזיה, החיים את השידור רים מדי יום ביומו, מרגישים יותר מאה-רים בנזק שעלול להיגרם. ואילו טכנאי מישרד התיקשורת מתייחסים אל האירוויזיון יון כאל עוד מיבצע, מסובך ככל שיהיה, שצריך לסיימו.

הבמה המפוארת, התילבושות של האור-חיים, החתיכות שבין הזמרות והצעירים שבין הזמרים, הם לגבי המפיקים הישרא-ליים רק חלק קטן ביותר מן המאמצים שלהם לעשות אירוויזיון טוב, אם כי החלק הנוצץ, למפיקים אין שליטה על הופעת הזמרים האורחים או על החומר שלהם.

מאחרי הקלעים

הסרט הפיתח, הסרט על ירושלים, הוא גולת הכותרת של האירוויזיון עצמו. לבמאי יוסי צמח היה ברור, כאשר ניגש לצלם ולערוך את הסרט, כי סרט זה יהיה כרטיס הביקור של ישראל בכל